

PRZYSTAWANIE (2) *sb n*

N sg przystawani(e) (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. 1.przystać; poza tym XVII w. w innym znaczeniu s.v. przystawić.

Przylączenie się do kogoś (2) :

a. *Stawanie się mieszkańcem, obywatelem; przen (1) :*

W połączeniu szeregowym (1): Tu ieft ná ziemi przyftawanie y wpiłowanie/ y mieyfskiego práwa przyimowanie. kto tu przez porządne wrzędniki y Sákrámenty przyięty nie będzie: do niebá teź nigdy go nie przyimá. SkarKaz 634a.

b. *Stawanie się członkiem grupy religijnej [do kogo = do przywódcy religijnego] (1) :* Abowiem mam tę wiadomość o was brácia moi/ [...] iż poſwarki fą miedzy wámi. A to powiedam/ iż káždy z was mowi: Iam ieft Páwłow/ á ia Apollow/ á ia Cephin/ á ia Chriřtuřow. (*marg*) Początek wřzyřtkich odřczepieřtw ieft przyftawanie do ofobnych miřtrzew. (–) *WujNT 1.Cor 1/12.*

Cf **PRZYSTAWAĆ**

LWil